

A beavatott

Megy a busz Bonyhád felé. Rajta én. Alig hiszem a szerencsém, hogy Stekly Zsuzsával együtt zománcozhatok egy hétig. Pedig így lesz. Tervek kavarnak a fejemben, vázlatok a füzetemben. Mégis izgalommal gondolok az elkövetkezendő napokra. Nem leszek egyedül, társaim lesznek Hertelendi Zsuzsa és Tornyai Molnár Edit. H. Zsuzsát már ismerem a Salgótarjáni táborból, de Editről semmit nem tudok.

Bonyhád, busz pályaudvar. Megérkezem, és máris szalad elém a kedves, ismerős arc, Zsuzsa. Megöleljük egymást a szép nyári napsütésben, de nemcsak a nap melegít. A mosolygós fogadtatás, és az őszinte baráti szeretet.

A ház, a domboldalon mesepalota. A benne levő zománcképek teszik azzá. Az ebédlőben Attila temetése, a nappaliban kelet varázsát idéző rekesz-zománc padlóvázák, a lépcsőházban íriszek és kerti virágok üdvözlnek, a műteremben a múlt emlékei.

Ebédnél mindenkivel találkozunk. Itt van a mindenről gondoskodó férj, az egyetemre készülő csinos nagylány, a jóvágású középiskolás fiú és Edit meg H. Zsuzsa is megérkezik. A légkör oldott és hamarosan elfeledjük, hogy csak most ismerkedtünk meg. Szállásunk a nagylány emeleti szobája.

A műterem, csodák szülőhelye, ahol testet ölt a fantázia és ahol a kemencéből csillogó, ezer színben ragyogó képek lépnek napvilágra, hogy ámulatra készítsék a nézőt, néha magát az alkotót is. Ez a világ a beavatottaké, aki ismerik és értik az anyag természetét, viselkedését, akik tudják, hogyan csalják elő varázsos hatását.

Mi még csak a küszöbön állunk, aki meghívott ide, az már mester, az már bennlakó, az már igazi beavatott. Szeretnénk tanulni tőle. És hagyja, segít, tapintatosan, rövid, célravezető mondatokkal, a fogások bemutatásával.

A tervemhez rekesz-zománc technikát választok. Eddig csak sodrony zománccot készítettem. Megtanulom a lapított drót egyenesítését, szabását, fektetését és a türelmet, ami a figura kirakásához kell.

– A drótot illeszd a rajzra, a fogóval hajlítsd a megfelelő formára, elvágás után csipesszel tedd a megfelelő helyre és rögzítsd alapozóval. – Mondja Zsuzsa a kulcsmondatot.

Figyelek és teszem a dolgom. Az idő száguld, s nem haladok, talán egy hét is kevés lesz, hogy elkészüljek. Néha csüggedek. Zsuzsa áll mögöttem, biztat, segít válogatni az ezerféle színű zománccokból, tanácsot ad. Minden zománc anyaghoz égetett mintája van példás rendben. Nem érhet meglepetés, előre láthatom melyikből, mi lesz égetés után. Óh, bár ez a békés alkotómunka örökké tartana!!!

A többiek is dolgoznak, Edit, aki ikonfestő, zománcban is Krisztus-fejet formáz. Látszik, hogy szereti az aprólékos, pontos munkát, gyakran csiszol, ha nincs megelégedve, csak tökéletes darabot ad ki a kezéből. Hertelendi Zsuzsa eddig a salgótarjáni gyárban nagyméretű, gyárilag alapozott táblákra dolgozott. Most ismerkedik, barátkozik a vörös rézzel és kisebb képek készítésével, melyen az örök anyaságot dicséri.

Közben figyeljük, lessük, hogyan készül egy címer, egy kép, egy ékszer, mert Zsuzsa keze alól pörögnek a szebbnél szebb munkák. Nézzük, hogyan jár a keze, hogyan teszi, illeszti a rekeszeket gyors, pontos mozdulatokkal, hogyan rakja a zománccot biztos színérzéssel a rekeszek közé, hogyan forraszt pillanatok alatt cseppnyi alkatrészeket egy karkötő darabjaihoz. A kész képet azonnal bekeretezi és gyönyörködhet benne bárki.

A konyhába tilos bemennünk. A ház asszonya délelőtt pontban 11 órakor eltűnik és 12 órakor szíves, szóval invitál az ebédhez, ami kitűnő házi készítésű és mindig több fogásos. Hogyan teszi, hogyan készíti. Rejtély. Mosogatni sem enged, pedig nagyon igyekeznénk segíteni. Nem hagyja.

Folytatódik a munka, este 10-ig is. Nem érezzük az idő múlását, csak azt, hogy kevés, mert több munkát szeretnénk elkészíteni, többet szeretnénk megmutatni magunkból és abból, amit itt láttunk, tapasztaltunk. De tudomásul kell venni, hogy a zománczás időigényes türelemjáték is. Amikor a kemencéből kiveszed a munkadarabot, és tetszik, és azt hiszed készen vagy, becsapod önmagad. Ha kihűlt és kézbe veszed, rájössz, mennyi hibája van, amit még javítanod kell. Lehet, hogy be sem fejezed, csak abbahagyod majd egy bizonyos szinten.

Zsuzsa felsőfokon műveli a zománcozást, jó érzékkel, biztos kézzel, óriási szaktudással dolgozik és képeinek témái az emberi élet minden területét felölelik. Képeit át és átszövik az emberszeretet szálai, a szív szava szól belőlük. A technikát meg lehet tanulni, a szeretet közvetítését nem. Ahhoz olyaná kellene válnunk, mint Ő.

